

„Hvad De her har fortalt mig, bliver foreløbigt mellem os. Forstaar De?“

Hr. Johansen bukkede.

„Jeg skal nu lade Sagen undersøge, og jeg vil sige Dem, det vil komme Dem dyrt til at staa, hvis De blot paa et eneste Punkt har vist Dem uefterrettelig! . . . Den Barnefødsel, De talte om, skal jeg huske at indføre. Har De Papirerne med? Godt! Ja, saa er der ikke mere for i Dag.“ —

Da Provst Tønnesen kort efter fra Verandaen kom ind gennem den tomme Spisestue, slog han Døren op ud til Køkkenet og raabte, saa det genlød i hele Huset:

„Er Lone dér?“

„Ja vel,“ lød det halvkvalt et Sted nede fra Kælderen.

„Gaa op til Kapellanen og sig ham, at jeg ønsker at tale med ham. Jeg er paa mit Værelse. Men sig, at han skal komme straks. Jeg venter!“

IX.

Provst Tønnesen gik med Hænderne paa Ryggen frem og tilbage over Gulvet i sit Studere-